

[Undervisnings- og forskningsministeren]

res område. Som eksempler kan nævnes de planlagte evalueringer af Forskerakademiet og af fysikforskningen.

Det er regeringens opfattelse, at der skal være mulighed for at skabe særlig gode betingelser for forskere, der dokumenterer helt ekstraordinært gode evner. I en årrække har jeg som forskningsminister haft mulighed for hvert år at kunne udnævne en række forskere til forskningsprofessorer for en periode af 5 år med særlig gunstige forskningsbetingelser. Det er med glæde, jeg nu i år har haft mulighed for desuden at give forskningsrådene bedre muligheder for for egne midler eller betalt helt eller delvis af eksterne midler at kunne udnævne forskningsrådsprofessorer med samme mål, nemlig at skabe kvalitetsforskning.

Dertil kommer, at Folketinget på finansloven for 1990 godkendte, at der i den kommende treårige periode oprettes yderligere 30 ordinære professorater med henblik på at rekruttere og fastholde talentfulde forskere.

Kvalitet i forskningen kræver også kvalitet og dermed professionalisme i styringen og ledelsen af forskningen. Regeringen er opmærksom på, at der må ofres øget opmærksomhed på dette felt, og vil gøre en særlig indsats for at styrke ledelsesansvaret og ledelseskompetencen på forskningsinstitutionerne. Ordet forskningsledelse vil ligesom undervisningsledelse blive nøgleord i de kommende års debat om forskning og uddannelse.

For at styrke grundlaget, som regering og Folketing skal træffe sine beslutninger om forskningsstrategier og prioritering ud fra, har regeringen arbejdet for at etablere et bedre rådgivningsapparat. Jeg kan nævne det nyoprettede Forskningspolitiske Råd og etableringen af forskningsledelser på sektorforskningsinstitutionerne samt ministeriernes og forskningsrådenes nye strategiplaner, som alle er led i en forbedring af det forskningspolitiske beslutningsgrundlag.

Uden kvalitet i vores rådgivning får vi vanskeligt ved at træffe de rette beslutninger om de styringsmidler og prioriteringer, der skal skabe mulighed for og inspiration til gennemførelsen af kvalitetsforskning i Danmark.

Højere kvalitet kan opnås uden øgede bevilninger, nemlig ved bedre anvendelse af de eksisterende, ved øget international inspiration, bedre forskningsledelse og øgede incitamenter for forskerne til at yde den nødvendige indsats.

Jeg må opfordre Folketinget til nu at se på forskningen med 1990'ernes øjne. Lad os f.eks. begrave striden fra 1960'erne og 1970'erne om styrelseslovens repræsentationsprocenter. Lad os anskue det hele ud fra en ledelses- og kvalitetssynsvinkel, og lad os være mere internationale! Lad os ikke stirre os blinde på de danske statslige bevillinger. Lad os huske, at et eventuelt fald i bevillingerne mere end opvejes af væksten i den internationale forskning, hvor alene Danmarks forventede andel i EF-forskningen vokser betydelig mere end det eventuelle fald i de nationale statslige bevillinger.

Lad os huske, at det er den private forskning og ikke den offentlige, der er svag i Danmark, og at netop den private forskning på opfordring fra det forskende erhvervsliv har fået en saltvandsindsprøjtning gennem sænkningen af aktieselskabsskatten.

Lad os derfor ikke klynke alt for meget over de statslige bevillinger. Lad os i stedet få noget mere ud af dem, bl.a. ved at koncentrere indsatsen på nogle færre og større og kvalitetsmæssigt stærkere forskningsinstitutter, der i stedet for at konkurrence internt med hinanden i Danmark indgår som et integreret led i den gavnlige europæiske kappestrid, der til gavn for alle parter skal løfte Europa op på niveau med USA og Japan.

Danmark er lille. Det er staten Massachusetts i USA også; det er dér, Harvard- og MIT-universiteterne ligger. Hvis vi bruger vore kræfter rigtigt, har vi gode muligheder for at sætte vort præg på 1990'ernes spændende udvikling i europæisk forskning.

Forhandling

Rahbæk Møller (SF):

Jeg takker ministeren for svaret.

Jeg må straks erklære mig uenig i ministerens slutbemærkning om, at højere kvalitet ikke er synonymt med penge. Kvalitet koster penge. Det er selvfølgelig rigtigt, at det omvendte ikke altid gælder: penge giver ikke nødvendigvis kvalitet, og netop derfor har vi fundet det rigtigt og for nærværende værd at rejse en diskussion om, hvordan vi får bedst mulig kvalitet for de penge, som til enhver tid bevilges.

Jeg vil gerne føje til, at jeg var lidt bekymret over, at det gik så klart igennem ministerens tale, at der blev tale om nedskårne bevillinger i de